

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/244253,Dawid-Chomej-Ks-Adolf-Chojnacki-19322001-Zobowiazany-do-walki-o-polskosc.html>
23.06.2026, 07:04

Dawid Chomej: Ks. Adolf Chojnacki (1932–2001). Zobowiązany do walki o polskość

24 czerwca 1956 roku przyjął święcenia kapłańskie ks. Adolf Chojnacki – niezłomny kapelan „Solidarności”, niepokorny buntownik, znany z odwagi w głoszeniu prawdy oraz gotowości do niesienia pomocy potrzebującym.

[Aparat bezpieczeństwa](#) [Kościoł](#) [Represje](#) [Solidarność](#)

24.06

Spotkanie kombatantki w Juszczyńcu - na pierwszym planie, od lewej, widoczni są: Edyta Głuc (wnuczka Anny Adamczyk, siostry Jana Sałapatka), Anna Adamczyk z d. Sałapatek ps. „Kucyk” (siostra Jana Sałapatka), ks. Adolf Chojnacki, b.d. Zdjęcie przekazane do zasobu IPN przez p. Elżbietę Głuc w ramach projektu Archiwum Pełne Pamięci (fot. z zasobu IPN)

Urodził się 4 stycznia 1932 roku w Cichawie (gmina Gdów, powiat wielicki). W 1951 r. ukończył VIII Państwowe Liceum i Gimnazjum im. Augusta Witkowskiego w Krakowie, po czym wstąpił do tamtejszego Wyższego Seminarium Duchownego.

Święcenia kapłańskie przyjął w 1956 roku z rąk bp. Franciszka Jopa. Posługę duszpasterską pełnił w wielu parafiach: w Rabce (1956–1958), Poroninie (1958–1959), Bielsku-Białej (1959–1960), Kozach (1960), Chrzanowie (1960–1964), Skawinie (1964–1967), Nowym Targu (1967–1968), Grabiu (1968–1969), Babicach (1969–1973), Zagórzu (1973–1981), Starym Bieżanowie (1981–1986) oraz w Juszczyńcu (1986–1993).

Za wiarę, ojczyznę i prawo

Jako trzynastolatek był świadkiem „wyzwolenia” Polski przez Armię Czerwoną. Kradzieże,

zastraszenia, gwałty i morderstwa, których wówczas był świadkiem, głęboko odcisnęły się na jego psychice i ukształtowały silne poczucie odpowiedzialności za los ojczyzny. Jak wspominał podczas jednego z kazań:

„Ja zostałem zmobilizowany w 1945 r. Miałem 13 lat, pomyślicie – jak to? Nie pod broń, nie pod mundur, ale ja, ja się czułem zobowiązany do walki o polskość”.

Już jako dorosły człowiek i kapłan pozostał wierny ideałom wyrażonym w haśle „*Pro fide, patria et lege*” – „Za wiarę, ojczyznę i prawo”. Jego misją było podtrzymywanie pamięci narodowej, odbudowa szacunku dla tradycji i bohaterów, a także budzenie sumień.

Publicznie demaskował kłamstwa komunistycznej propagandy, przypominając m.in. o wojnie polsko-bolszewickiej, agresji ZSRS na Polskę, zesłaniach na Syberię, zbrodni katyńskiej, losach żołnierzy podziemia niepodległościowego, wydarzeniach Czerwca '56, Marca '68, Grudnia '70, a także o brutalnym zamordowaniu ks. Jerzego Popiełuszki i niewyjaśnionych zgonach duchownych związanych z opozycją.

Między „Solidarnością” i brutalnością bezpieki

Zainteresowanie Służby Bezpieczeństwa jego osobą sięgało czasów seminaryjnych, choć początkowo działania miały charakter rutynowy i ograniczały się do założenia Teczki Ewidencji Operacyjnej na Księdza (TEOK) przez Wydział IV SB. Z czasem, w miarę narastającej aktywności duszpasterskiej i coraz bardziej płomiennych kazań, inwigilacja stała się intensywna – porównywalna z tą, którą objęto takich duchownych jak: ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski czy ks. Kazimierz Jancarz.

[Czytaj artykuł Dawida Chomeja Ks. Adolf Chojnacki \(1932-2001\). Zobowiązany do walki o polskość na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Aparat bezpieczeństwa, Kościół, Represje, Solidarność

Biografie